

ที่ ปน ๐๐๒๓.๓/ว ๖๐๕๓๕

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๕๐๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี และนายกเทศมนตรีเมืองตะลุมพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๑๐๗๒

ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ได้รับการประสานจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ และถือปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานฉบับต่าง ๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙

จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอแจ้งแนวทางการดำเนินการดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การรับแจ้งและออกใบรับแจ้งแก่ผู้ประสงค์จะมาแสดงความสามารถในพื้นที่ที่ท้องถิ่นรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ โดยมีวิธีปฏิบัติในรายละเอียดตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยการแจ้งของผู้ประสงค์จะแสดงความสามารถต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ สำหรับแบบฟอร์มการแจ้งและการรับแจ้งมีกำหนดไว้ในประกาศกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เรื่องการกำหนดแบบใบแจ้งและใบรับแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกให้กับผู้แสดงความสามารถ

๒. ตามมาตรา ๑๔ กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ประกาศเป็นการทั่วไปเพื่อกำหนดพื้นที่หรือสถานที่ใดอันเป็นที่สาธารณะ วัน เวลา การใช้อุปกรณ์หรือสิ่งอื่นใดให้ใช้ในการแสดงความสามารถ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบและดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสือชัย เจริญทรัพย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร/โทรสาร ๐-๗๓๓๔-๙๕๑๙

☐ ผ.บ.ท.
☐ กง.บด.
☒ กง.สส.
☐ กง.กม.
☐ กง.กก.

กสว
17/10/2560
5 ม.ค. 61

1144	สจ. ปัตตานี
รับที่	4334
วันที่	5 มิ.ย. 2560
	14.18 น.

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๑๑๓๒

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒

มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด
๒. ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด
๓. ประกาศกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เรื่อง กำหนดแบบใบแจ้งและใบรับแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกให้กับผู้แสดงความสามารถ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับการประสานจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ และถือปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานฉบับต่างๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้จังหวัดแจ้งแนวทางการดำเนินการดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การรับแจ้งและออกใบรับแจ้งแก่ผู้ประสงค์จะมาแสดงความสามารถในพื้นที่ที่ท้องถิ่นรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ โดยมีวิธีปฏิบัติในรายละเอียดตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยการแจ้งของผู้ประสงค์จะแสดงความสามารถต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ สำหรับแบบฟอร์มการแจ้งและการรับแจ้งมีกำหนดไว้ในประกาศกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เรื่องการกำหนดแบบใบแจ้งและใบรับแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกให้กับผู้แสดงความสามารถ

๒. ตามมาตรา ๑๔ กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ประกาศเป็นการทั่วไปเพื่อกำหนดพื้นที่หรือสถานที่ใดอันเป็นที่สาธารณะ วันเวลา การใช้อุปกรณ์หรือสิ่งอื่นใดให้ใช้ในการแสดงความสามารถ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยันตรโกวิท)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต

โทร ๐-๒๒๔๑-๘๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑, ๔๑๓๕

โทรสาร ต่อ ๔๓๐๑

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการขอทาน

พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามศาสนา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“การคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต” หมายความว่า การช่วยเหลือ การบำบัดรักษา การฟื้นฟู
สภาพร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการฝึกอบรมให้แก่ผู้ทำการขอทาน

“สถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต” หมายความว่า สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศจัดตั้งไว้
สำหรับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขอทาน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๓) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่มีใช้องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“อภิตี” หมายความว่า อภิตีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อภิตีกรมการจัดหางาน อภิตีกรมการปกครอง อภิตีกรมการแพทย์ อภิตีกรมกิจการเด็กและเยาวชน อภิตีกรมกิจการผู้สูงอายุ อภิตีกรมควบคุมโรค อภิตีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อภิตีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อภิตีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ อภิตีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อภิตีกรมสุขภาพจิต และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ

ให้อภิตีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อภิตีแต่งตั้งข้าราชการของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาสังคม หรือการจัดสวัสดิการสังคม และไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากภาคประชาสังคมไม่น้อยกว่าสี่คน

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา
- (๕) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทานและคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทาน แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหการขอทาน รวมทั้งการดำเนินการกับผู้แสวงหาประโยชน์จากการขอทานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
- (๒) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทานและคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทาน
- (๓) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลในการควบคุมการขอทาน แล้วเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๔) ออกระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการแสดงความสามารถ และการช่วยเหลือผู้ทำการขอทาน ตลอดจนระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบของคณะกรรมการนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการประจำจังหวัดในแต่ละจังหวัด และคณะกรรมการอื่น เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของ คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ทำหน้าที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โดยให้อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการ และรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิจัย และพัฒนางานเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน และคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทาน

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชน และองค์กรภาคเอกชนอื่น เพื่อดำเนินการจัดทำนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน และคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทานเสนอต่อคณะกรรมการ และดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทานและคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทาน

(๓) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร รายละเอียดของนโยบาย และมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน และคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทาน

(๔) ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และจัดทำรายงานการปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการ เกี่ยวกับการควบคุมการขอทานและคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทาน

(๕) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ห้ามบุคคลใดทำการขอทาน

การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขอทาน

(๑) การขอเงินหรือทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการขอด้วยวาจา ข้อความ หรือการแสดงกิริยาอาการใด

(๒) การกระทำด้วยวิธีการใดให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและสงมอบเงินหรือทรัพย์สินให้

การแสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือ ทรัพย์สินจากผู้ชมหรือผู้ฟัง การขอเงินหรือทรัพย์สินกันฐานญาติมิตร หรือการเรียกรไถตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมการเรียไร ไม่ถือว่าเป็นการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้แสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือ การแสดงอื่นใด ตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม ให้ผู้นั้นแจ้งเพื่อเป็นผู้แสดงความสามารถตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด และเมื่อจะแสดงความสามารถในพื้นที่ใด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในเขตพื้นที่นั้น เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ได้รับแจ้งแล้ว ให้ออกใบรับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ประกาศเป็นการทั่วไปเพื่อกำหนดเขตพื้นที่หรือสถานที่ใดอันเป็นที่สาธารณะ วันเวลา การใช้อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นใด ให้ใช้ในการแสดงความสามารถ

ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดหรือเลิกกระทำการดังกล่าวได้

มาตรา ๑๕ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้ซึ่งฝ่าฝืนนั้นไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อทำการคัดกรองและหากการคัดกรองพบว่าผู้ทำการขอทานเป็นเด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนวิกลจริต คนพิการหรือทุพพลภาพ ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายเฉพาะเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๑๖ เมื่อปรากฏจากการคัดกรองว่าผู้ทำการขอทานไม่ใช่บุคคลตามมาตรา ๑๕ แต่เป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้บุคคลดังกล่าวเข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

การเข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์ของผู้ทำการขอทาน พนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ และให้ผู้ทำการขอทานผู้นั้นได้รับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีผู้ทำการขอทานยอมปฏิบัติตามการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะหรือยอมอยู่ในสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้ผู้ทำการขอทานผู้นั้น พ้นจากความผิดตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ กรณีผู้ทำการขอทานได้ยอมเข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต ในสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตแล้ว ต่อมาผู้ทำการขอทานผู้นั้นไม่ยอมรับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตและได้ออกไปจากสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด อันเป็นการช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้มีการฝ่าฝืน มาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดแสวงหาประโยชน์จากผู้ทำการขอทานโดยใช้ จ้าง วาน สนับสนุน ยุงส่งเสริม หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นทำการขอทาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความดังต่อไปนี้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (๑) กระทำต่อหญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้เจ็บป่วย
- (๒) ร่วมกันกระทำหรือกระทำกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (๓) กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอทานในราชอาณาจักร
- (๔) กระทำโดยผู้ปกครองหรือผู้ดูแลของผู้ทำการขอทาน
- (๕) กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๖) กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้คำปรึกษาบุคคลตาม (๑)

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง (๑) (๒) และ (๔) ไม่ใช้บังคับกับการกระทำความระหว่างบุพการีและผู้สืบสันดาน

มาตรา ๒๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๔ ให้สถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ผู้ซึ่งถูกส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งรับการสงเคราะห์อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ การดำเนินการออกระเบียบโดยคณะกรรมการตามมาตรา ๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และประกาศจัดตั้งสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้ทำการขอทานตามพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ทำการขอทาน การควบคุมการขอทาน และแยกผู้แสดงความสามารถออกจากการเป็นผู้ทำการขอทาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาสังคมและคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อีกทั้งสมควรกำหนดความผิดทางอาญาแก่ผู้ซึ่งหาประโยชน์จากความไม่สมประกอบทางร่างกาย ความอ่อนด้อยทางสติปัญญาหรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน
ว่าด้วยการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติคณะกรรมการควบคุมการขอทาน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การขอทานด้วยการกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร” หมายความว่า การกระทำเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด โดยมีความมุ่งหมายให้ผู้นั้นมอบเงินหรือทรัพย์สินแก่ตน ซึ่งการกระทำดังกล่าวมิได้เป็นการแสดงความสามารถ การขอกันฉันทิมิตร หรือเป็นการเรียรตามกฎหมายว่าด้วยการเรียร

“การแสดงความสามารถ” หมายความว่า การกระทำใดที่ผู้ได้รับการจัดแจ้งให้เป็นผู้แสดงความสามารถเพื่อแสดงแก่ผู้ชมหรือผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด ซึ่งทำให้ผู้ชมหรือผู้ฟังเกิดความพึงพอใจต่อการแสดงนั้น โดยส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เป็นการตอบแทน

ข้อ ๔ การกระทำที่เป็นการขอทาน

(๑) การขอเงินหรือทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีวิต

(๒) การขอทานด้วยการกระทำเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้

ข้อ ๕ การกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เพื่อการขอทานตามข้อ ๔ (๒) มีลักษณะ ดังนี้

(๑) แสดงให้ผู้อื่นเห็นถึงความพิการ ความเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง

(๒) แสร้งทำเป็นคนพิการ คนเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง

(๓) นำเด็ก สตรีมีครรภ์ คนชรา คนพิการ คนเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้

(๔) การใช้สัตว์ไม่ว่าจะเป็นปกติ พิกัด เจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง เพื่อทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร โดยมีเจตนาใช้สัตว์นั้นเป็นเครื่องมือในการขอทาน

ข้อ ๖ การแสดงความสามารถของผู้แสดงความสามารถมีลักษณะ ดังนี้

(๑) การแสดงดนตรี การแสดงละคร การแสดงทางนาฏศิลป์ การแสดงงานศิลปะอื่นใด การแสดงกายกรรม มายากล กีฬา หรือการนำสัตว์มาแสดงความสามารถ

(๒) การร้องเพลงไม่ว่าจะมีหรือไม่มีดนตรีประกอบ

(๓) การแต่งกายหรือตกแต่งร่างกายอันเป็นศิลปะเพื่อแสดงแก่ผู้ชม

ข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
การขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นผู้พิจารณาตามระเบียบนี้ เพื่อส่งตัวผู้ทำการขอทานไปยังสถานคุ้มครอง
และพัฒนาคุณภาพชีวิตก่อนดำเนินการคัดกรองต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการควบคุมการขอทาน

ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการแจ้งและการมีบัตรประจำตัวเป็นผู้แสดงความสามารถ

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๔) และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติคณะกรรมการควบคุมการขอทาน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงได้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการแจ้งและการมีบัตรประจำตัวเป็นผู้แสดงความสามารถ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้แสดงความสามารถ” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่แสดงความสามารถในศิลปะแขนงต่าง ๆ หรือความสามารถเฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใดซึ่งทำให้ผู้ชมหรือผู้ฟังเกิดความพึงพอใจต่อการแสดงนั้น โดยส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เป็นการตอบแทน

“บัตรประจำตัว” หมายความว่า บัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๓) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่มีชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะมีบัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ ไม่ว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่นอาจยื่นคำขอมีบัตรต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือหน่วยงานในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตามที่อธิบดีประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ขอมีบัตรประจำตัวเป็นเด็กหรือคนพิการที่มีผู้นำมาแสดงความสามารถให้แจ้งข้อมูลไว้กับหน่วยงานที่ขอมีบัตรด้วย

ข้อ ๕ การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดพร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ทางราชการออกให้

(ข) สูติบัตรสำหรับบุคคลอายุต่ำกว่าเจ็ดปี

(ค) หนังสือรับรองการเกิดตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด

(๒) รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้วถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน จำนวน ๒ รูป

(๓) หลักฐานที่แสดงว่ามีความสามารถ เช่น หนังสือรับรองการอบรมประกาศนียบัตรหรือรางวัลที่ได้รับจากการแสดงความสามารถ หรือสิ่งอื่นใด

ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานตาม (๓) ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการออกบัตร

ข้อ ๖ เมื่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือหน่วยงานในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตามข้ออธิบดีประกาศกำหนดได้รับคำขอ พร้อมทั้งตรวจสอบเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการแสดงความสามารถแล้ว ให้เสนออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อออกบัตรประจำตัวให้กับผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว

เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอแล้ว ให้พิจารณาคำขอและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็วเป็นหนังสือตามที่อยู่ของผู้ยื่นคำขอภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๕ ครบถ้วน

ข้อ ๗ บัตรประจำตัวต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุล วัน เดือน ปีเกิด รูปถ่าย ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านในขณะที่ยื่นคำขอเลขประจำตัวประชาชน และประเภทของการแสดงความสามารถ

(๒) ลายมือชื่อของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตรากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วันออกบัตรและวันหมดอายุ

ทั้งนี้ บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ ให้บัตรประจำตัวมีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ออกบัตรประจำตัวนั้น

ข้อ ๙ เมื่อบัตรหมดอายุ ให้ผู้แสดงความสามารถยื่นคำขอมีบัตรใหม่ต่อเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่บัตรเดิมหมดอายุ

ผู้แสดงความสามารถจะขอมีบัตรใหม่ก่อนวันที่บัตรเดิมหมดอายุก็ได้โดยยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวัน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้นำเอกสารหลักฐานตามข้อ ๕ (๑) (๒) และบัตรที่หมดอายุไปประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับบัตรประจำตัวแล้ว หากผู้แสดงความสามารถประสงค์จะแสดงความสามารถในพื้นที่ใด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่นั้น

ทั้งนี้ หากผู้แสดงความสามารถที่เป็นเด็ก ผู้ปกครองจะต้องพิจารณาการแสดงความสามารถ และวัน เวลา สถานที่ ให้เหมาะสมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการควบคุมการขอทาน

แบบบัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ

ด้านหน้า

9 cm.	
รูปถ่าย 1 นิ้ว	บัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ (เลขประจำตัวประชาชนผู้ถือบัตร)
	ชื่อ.....
	เกิดวันที่.....
	ที่อยู่.....
	ประเภทการแสดง.....
ลายมือชื่อ	(.....)
	ตำแหน่ง.....
	ผู้ออกบัตร
	6. cm.

ด้านหลัง

บัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ	
เลขที่บัตร.....	
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
วันออกบัตร.....	วันบัตรหมดอายุ.....

- หมายเหตุ**
- เลขที่บัตรจะประกอบไปด้วยรหัสประจำตัวผู้แสดงความสามารถ
ด้วย 00 (รหัสจังหวัด) 0000 (รหัสหน่วยงาน/กรม) 0 (ลักษณะความสามารถ) 000 (ลำดับที่จดทะเบียน) 00 (ปี) เป็นต้น
 - บัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ ขนาด 6 x 9 ซม. (กว้าง x ยาว)
 - ใช้กระดาษการ์ดขาว ขนาด 270 แกรม
 - พิมพ์สีดำ (ด้านหน้า-หลัง)
 - ภาษาไทย ตัวหนังสือ Front : Angsana New

ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการคัดกรองผู้ทำการขอทาน

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติคณะกรรมการควบคุมการขอทาน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงได้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการคัดกรองผู้ทำการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การคัดกรอง” หมายความว่า การคัดแยกผู้ทำการขอทานอย่างถี่ถ้วนรอบคอบโดยพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงและสภาพทางกายภาพ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ข้อ ๔ เมื่อได้รับแจ้งหรือพบเห็นเป็นที่ประจักษ์ให้ถ่ายภาพขณะกระทำความผิดและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) พิจารณาในเบื้องต้นว่าเป็นผู้เข้าข่ายกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) โดยให้นำตัวมาคัดกรองในสถานที่ ๆ อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) นำผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) ไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อดำเนินการคัดกรอง โดยการสอบข้อเท็จจริง ถ่ายรูป ตรวจสอบทรัพย์สิน ตรวจสอบสภาพร่างกายและสภาพจิตใจ ตลอดจนหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) การสอบข้อเท็จจริงและวิเคราะห์เพื่อคัดกรองให้ดำเนินการ ดังนี้

(ก) หากพบว่าเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ให้ส่งตัวไปดำเนินการตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(ข) หากพบว่าเป็นบุคคลต่างด้าว ให้ส่งตัวไปยังกองบังคับการตรวจคนเข้าเมืองหรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความสัมพันธ์กันทางสายโลหิต ให้ตรวจสอบสารพันธุกรรม (DNA) เพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์เสียก่อน โดยในระหว่างดำเนินการให้ส่งตัวไปยังสถานที่พักพิงชั่วคราวตามประกาศของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ค) หากพบว่าเป็นเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ และไม่มีผู้อุปการะ ให้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายเฉพาะเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ในกรณีมีผู้อุปการะให้ดำเนินการช่วยเหลือตามกระบวนการสังคมสงเคราะห์โดยประสานครอบครัว ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันมิให้กลับมากระทำการขอทานอีก

(ง) หากพบว่าไม่ใช่บุคคลตามข้อ (ก) – (ค) และเป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙

(จ) หากพบว่าผู้ทำการขอทานเป็นบุคคลที่ได้รับความเจ็บป่วย มีบาดแผลเป็นโรคเรื้อรัง หยุมิครรภ์ หรือมีความจำเป็นเร่งด่วนด้านสุขภาพ ให้ดำเนินการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการควบคุมการขอทาน

ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน
ว่าด้วยการไม่ส่งต่อผู้ทำการขอทานไปดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติคณะกรรมการควบคุมการขอทาน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงได้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยการไม่ส่งต่อผู้ทำการขอทานไปดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ความผิดปกติทางจิต” หมายความว่า อาการผิดปกติของจิตใจที่แสดงออกมาทางพฤติกรรม อารมณ์ ความคิด ความจำ สติปัญญา ประสาทการรับรู้ หรือการรู้เวลา สถานที่ หรือบุคคล รวมทั้งอาการผิดปกติของจิตใจที่เกิดจากสุราหรือสารอื่นที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ข้อ ๔ เมื่อมีผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๓ และได้ทำการคัดกรองตามมาตรา ๑๖ แล้วพบว่าเป็นเด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือมีความผิดปกติทางจิต คนพิการหรือทุพพลภาพ ให้ส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะวันแต่มีเหตุจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ของผู้ทำการขอทาน ให้ผู้นั้นได้รับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตในสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข้อ ๕ เหตุจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ของผู้กระทำการขอทานตามข้อ ๔ เป็นกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้ทำการขอทานซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในฐานะเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดาน

(๒) กรณีผู้ทำการขอทานเป็นเด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือมีความผิดปกติทางจิต คนพิการหรือทุพพลภาพ ซึ่งมีผู้อุปการะและเมื่อตรวจสอบแล้วพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก และมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตในสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) กรณีผู้ทำการขอทานซึ่งมีผู้อื่นอยู่ในความอุปการะ เมื่อตรวจสอบแล้วพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและมีเหตุอันสมควรได้รับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตในสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการควบคุมการขอทาน

ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน
ว่าด้วยการแจ้งของผู้ประสงค์จะแสดงความสามารถต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๔) และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติคณะกรรมการควบคุมการขอทาน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงได้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยการแจ้งของผู้ประสงค์จะแสดงความสามารถต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้มีบัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถที่ประสงค์จะแสดงความสามารถในพื้นที่ใด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่นั้นด้วยตนเองหรือวิธีการอื่นใดและเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ได้รับแจ้งแล้ว ให้ออกใบรับแจ้งไว้เป็นหลักฐานโดยเร็ว

ข้อ ๔ การแจ้งเพื่อแสดงความสามารถตามข้อ ๓ ผู้มีบัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ อาจมีหนังสือแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะดำเนินการแทนตนได้

ในกรณีที่ผู้แสดงความสามารถประสงค์จะแสดงความสามารถเป็นหมู่คณะ สามารถดำเนินการ แต่งตั้งบุคคลตามวรรคหนึ่งดำเนินการแทนตนได้

ข้อ ๕ แบบของใบแจ้งและใบรับแจ้งให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลตำรวจเอก อุดมย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการควบคุมการขอทาน

ที่ พม ๐๖๐๓/๑๓๒๕

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๐๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง การพิจารณากำหนดตำแหน่งจากหน่วยงานส่วนท้องถิ่นเพื่อประกาศแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.๒๕๕๙

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกองคุ้มครองสวัสดิภาพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ที่ พม ๐๖๐๓/ว ๑๐๕๗๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองคุ้มครองสวัสดิภาพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ได้ส่งรายงานการประชุม
หารือแนวทางการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม
๒๕๕๙ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ชั้น ๘ อาคาร
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และขอความร่วมมือดำเนินการตามมติที่ประชุม นั้น

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จึงขอความร่วมมือท่านกรุณาจัดส่งข้อมูลตามมติที่ประชุม
ในเรื่องของการกำหนดตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการ
ขอทาน พ.ศ.๒๕๕๙ และประเด็นที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไปยังกองคุ้มครองสวัสดิภาพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ภายในวันศุกร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยมอบหมายให้นางสาวพนิดา
รติวัฒน์บุญญา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๑ ๙๔๑ ๔๒๙๔ เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายพุมพิณ เลิศเขวาสินธุ์)

อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

กองคุ้มครองสวัสดิภาพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต

โทร. ๐ ๒๖๕๕ ๖๑๓๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๓๘๙๖

ประกาศกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

เรื่อง กำหนดแบบใบแจ้งและใบรับแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกให้กับผู้แสดงความสามารถ

อาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานว่าด้วยการแจ้งของผู้ประสงค์จะแสดงความสามารถต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้รับแจ้งจากผู้แสดงความสามารถใช้แบบใบแจ้งและใบรับแจ้งตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จึงออกประกาศกำหนดแบบใบแจ้งและใบรับแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกให้กับผู้แสดงความสามารถ โดยให้เป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายพุฒินันท์ เลิศเขวาสินธุ์)

อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ใบรับแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เขียนที่

วัน/เดือน/ปี.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งว่า ชื่อ.....นามสกุล.....
อายุ..... ปี เลขบัตรประชาชน..... ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่.....
หมู่ที่.....ตำบล / แขวง.....อำเภอ / เขต..... จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์ซึ่งเป็นผู้แสดงความสามารถด้าน.....
มีความประสงค์จะขอแสดงความสามารถในพื้นที่.....
.....ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่.....
โดยใช้อุปกรณ์การแสดง.....
โดยมีผู้ปกครอง / ผู้นำพามาแสดงความสามารถ ดังนี้

1. อายุ.....ปี
2. อายุ.....ปี
3. อายุ.....ปี

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบแล้ว ให้ผู้แสดงความสามารถแสดงได้ตามที่แจ้ง

☐ ให้แสดงตามที่แจ้ง

☐ ไม่สามารถแสดงได้เนื่องจาก.....

ออกให้ ณ วันที่

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่

()

ตำแหน่ง

วัน.....เดือน.....ปี.....

หนังสือมอบอำนาจ

เขียนที่

วัน/เดือน/ปี.....

ข้าพเจ้า.....นามสกุล..... (ผู้มอบอำนาจ) อายุ.....ปี

เลขบัตรประชาชน..... ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์

ขอมอบอำนาจให้ (นาย/นาง/นางสาว)นามสกุลอายุ.....ปี

เลขบัตรประชาชน..... ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์

เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการแจ้งขอแสดงความสามารถต่อพนักงานท้องถิ่นแทนข้าพเจ้าจนเสร็จการ ข้าพเจ้าขอ
รับผิดชอบในการที่ผู้รับมอบอำนาจได้กระทำไปตามหนังสือมอบอำนาจนี้ เสมือนว่าข้าพเจ้าได้กระทำด้วยตนเอง
ทั้งสิ้นเพื่อเป็นหลักฐานข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

ลงชื่อผู้มอบอำนาจ

()

ลงชื่อผู้รับมอบอำนาจ

()

ลงชื่อพยาน

()

ลงชื่อพยาน

()